

Lâmekân

– Seyran · 17 Mayıs 2012

'Hadi birşeyler söyleÇocuk gözlerin dolsunİçinden git diyorsun duyuyorum gülümGideceğim bu son olsun'.....

Yedi tepeli bu kentin

Bütün mukaddeslerine diz çöktü yüreğim
Fena öykünüyorum meczup karanlıklara
Düşerken biteviye yalnızlığımın
Amansız zaman aralıklarına

Sessizliğimi dinliyorum
Kulağımın yosun tutmuş kıyılarında
Dilimin ucunda kuduran dalgalar
Çarparken bu aşkın gelmişine geçmişine
Yine bir gemi batırdım
Tufanlar gönderdiğin gözlerimde

Ey çığılgımı çalan martı
Güvenme üstünde uçtuğun denize
Mavi dalgalı çarşafın altında
Birbirini yutanlar var

Yıldızları çalınmış gökkubbe
Kurşun yemiş yavrusunun
Üzerine abanan bir anne gibi
Abanıyor üstüme
Ağlama anne !

Mevsimsiz bulutlar geçiyor içimden
Pejmürde saçlarımda rüzgarın asi ıslığı
Tırnak diplerimde korkular filizlenirken
Geldim uçurumun kenarına durdum
Kanatlarımda asırlık aşk kırıkları
Uçmak istedikçe kök saldım

Şahinim, yüksekten uçtuğun tepeleri bağışla bana
Senin seyirinden bakmak istiyorum dünyaya
Ki; dünya silinmiş bir resim hafızamda

Verdim gün ışıklarımı
Kendime bir gece satın aldım
Bütün kafeslerimin kilidini
Kör bir çilingire bağışladım

Görmüyor musun mirim
Bir Leyla talebesiyim
Ondandır bunca esaretim

Âtiye yaslandım
Ezelden içerimde mabettin
Bin yıllık bir ağıtla yıktım seni
Şimdi lâmekân gönlüm

Seyran Tankuş